

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» ΤΗΣ 17 ΟΚΤΩΒΡΗ 2008

Ταξική δικτατορία του κεφαλαίου

Τα ποσά προκαλούν ίλιγγο και τρόμο...

Σε περισσότερα από 3 τρισεκατομμύρια ευρώ ανέρχονται ήδη τα ποσά των προγραμμάτων διάσωσης του διεθνούς τραπεζικού κεφαλαίου, που έχουν εξαγγείλει μέχρι σήμερα οι κυβερνήσεις σε ΗΠΑ και ΕΕ. Μόνο οι 16 χώρες της Ευρωζώνης ανακοίνωσαν προγράμματα ύψους 1,8 τρισ. ευρώ!

Για να έχουμε μια τάξη μεγέθους, τα 3 τρισ. ευρώ είναι: 12 φορές το ΑΕΠ της Ελλάδας, 13 φορές μεγαλύτερα από το δημόσιο χρέος της χώρας. Να το πούμε και διαφορετικά: Το ποσό αυτό αναλογεί σε 833.000 ευρώ για κάθε νοικοκυριό της χώρας μας.

Πρόκειται για μια απίστευτη και πρωτοφανή ιστορία λεηλασίας των λαών του πλανήτη, η ουσία της οποίας όμως δεν περιορίζεται στην ηθική της διάσταση. Αγγίζει τα βάθρα του συστήματος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, το ξεγυμνώνει και το αποκαλύπτει στις πραγματικές του διαστάσεις.

Η ιστορία είναι λίγο - πολύ γνωστή. Οι λαοί του πλανήτη, μετά την ανατροπή των σοσιαλιστικών χωρών, έζησαν μια πρωτοφανή επίθεση από τις δυνάμεις του κεφαλαίου. Επίθεση, η οποία - για τους λαούς - μετουσιώθηκε σε αίμα, πόνο, δάκρυ, θάνατο και στέρηση βασικών και αναγκαίων αγαθών για την επιβίωσή τους (τα στοιχεία του χειραγωγούμενου από τον ιμπεριαλισμό ΟΗΕ για την παγκόσμια φτώχεια είναι ενδεικτικά). Για τις δυνάμεις του κεφαλαίου, όμως, η ανθρώπινη στέρηση μετουσιώθηκε σε συσσωρευμένο κεφάλαιο. Οι βασικές αντιθέσεις του συστήματος, η αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας, πλούτου - φτώχειας, κοινωνικού χαρακτήρα της εργασίας - ατομικής ιδιοποίησης των αποτελεσμάτων της, οξύνθηκαν στο έπακρο. Και οι οξυμένες κοινωνικές και οικονομικές αντιθέσεις στον καπιταλισμό λύνονται με το ξέσπασμα της κρίσης. Την κρίση που βιώνουμε σήμερα και εκδηλώνεται με το κατρακύλισμα των χρηματιστηρίων και την κατάρρευση τραπεζικών μονοπωλίων, ενώ τα χειρότερα δεν τα έχουμε δει ακόμα...

Και τότε άρχισαν οι ...μεταμορφώσεις. Αυτοί που αρνούνται να δώσουν αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις, αυτοί που μοιράζουν μια θέση εργασίας σε δυο-τρεις απασχολήσιμους, αυτοί που έχουν αναγάγει την πολιτική λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων σε εθνική υπόθεση, αυτοί που καλούν τον κόσμο να υποταχθεί στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα και έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα αθώων, άρχισαν να μιλούν με «άλλη γλώσσα».

Αθλια ανθρωπάκια, στην υπηρεσία των αφεντικών, που βγάζουν σπυράκια με τις εργατικές διεκδικήσεις, μαζεύτηκαν, τα συζητήσανε, τα συμφωνήσανε και εν ριπή οφθαλμού άνοιξαν τους χρυσοφόρους κρουούς, των τρισεκατομμυρίων, προς τα τραπεζικά μονοπώλια. Και μαζί διακήρυξαν ότι η επίθεση σε βάρος των λαών της Ευρώπης πρέπει να συνεχιστεί, πρωτοστατούντος του Αλογοσκούφη που δήλωσε ότι «σε μια κρίση δίνεται η ευκαιρία να προωθήσουμε μεταρρυθμίσεις που θα τις αποδεχτεί πιο εύκολα ο κόσμος»!

Συμπέρασμα: Ή θα συνεχίσουμε να ζούμε κάτω από την ταξική δικτατορία του κεφαλαίου, ή θα παλέψουμε να την ανατρέψουμε και να την αντικαταστήσουμε με την ταξική δικτατορία της εργατικής τάξης. Αυτό είναι το δίλημμα. Τα μισόλογα είναι για τους απολογητές και τους συμβιβασμένους...